

Modul de împerechere pentru protejarea rasei

Ca și pentru alți porumbei, reproducția porumbeilor călători nu comportă nici o greutate. Păsările au o afecțiune dezvoltată față de familie. În astfel de condiții, cuplurile bine potrivite nu pot să ne dea decât depline satisfacții.

Când un mascul se instalează într-un compartiment din crescătorie, boxa respectivă nu o va ceda cu ușurință, căci el se va bate până la sânge cu un alt intrus, care ar dori să-l deposedeze de cucerirea sa. Este momentul de a-i da o femelă aleasă de noi, pentru a-i deveni consoartă. În această perioadă el va trebui bine supravegheat la primul său contact. Sunt unii masculi foarte brutali care vor lovi cu ciocul femela producându-i leziuni sângeroase, în special la cap.

În această situație se va închide masculul în boxă, dar cu ajutorul unei despărțituri (un grătar), va fi obligat să-i facă "curte" femelei turuind, dar fără a avea posibilitatea s-o lovească în cap, cum se întâmplă când sunt împreună în boxă. Peste câteva zile, când observăm că s-au împerecheat, se ridică despărțitura și în curând femela va depune ouăle. Împerecherile se fac mai frecvent după 20 martie, până la sfârșitul lui aprilie, socotindu-se timpul împerecherilor în funcție de începerea concursurilor (adică 1 mai).

Împerecherile precoce conduc la începerea năpârlirii! care au drept rezultat o situație defavorabilă pentru porumbeii călători care urmează a fi angajați în concursuri. După ce au ieșit puii, cam la două săptămâni, le vom trage la picior inelul matricol al anului respectiv, eventual și un al doilea inel de proprietate (pe el se înscrie numele și adresa proprietarului). Acesta va servi celui care prinde porumbelul în caz de neîntoarcere la crescătoria sa.

După circa trei săptămâni, puii încearcă să iasă din cuib. Este momentul să-i despărțim de părinți într-un compartiment al puilor. Urmează perioada de înțârcare care câteodată este critică. Trebuie să-i plasăm lângă hrănitore și adăpătoare și ei vor imita pe alții, începând să ciugulească grăunțe și să se adape singuri.

Se va proceda chiar și la o mică selecție. Puii slabi, rău conformați, trebuie să fie eliminați, indiferent de culoarea și originea lor. Puii pe care noi trebuie să-i oprim vor fi destinați concursurilor, sau pentru reproducție și pentru acest motiv nu trebuie să admitem defecte. Ei vor trebui să fie perfecți din punct de vedere al conformației și în același timp să corespundă scopului urmărit de noi. Ceilalți vor fi foarte buni pentru bucătăria noastră.

După cum s-a văzut, împerecherea propriu-zisă se face ușor, câteodată chiar la vedere, adică masculul și femela se împerechează imediat. Problema se pune întotdeauna referitor la originea cuplurilor și cum vom lucra. În consangvinitate apropiată sau îndepărtată. Alții doresc și susțin că este necesar un sânge nou. S-a scurs multă cerneală asupra acestei probleme, căci nu este o regulă stabilită în acest caz. Se pare că o consangvinitate îndepărtată ar fi mai indicată decât o consangvinitate apropiată. Nu sunt date exacte, adică pur științifice. Totdeauna, crescătorii merg pe ipoteza de a introduce sânge nou, dar muncesc an de an pentru a selecta producția. Nimeni nu poate garanta rezultatele ce vor urma în decursul anilor următori.

Când ne hotărâm să introducem un sânge nou trebuie să procurăm un porumbel de rasă cunoscută și care să se asemene oarecum cu tipul de porumbel ce-l avem, dar nu numai din punct de vedere al culorii, cât al osaturii și musculaturii.

Desigur că primele rezultate vor fi și bune și rele, dar nu trebuie să ne descurajăm, căci descendenții pot să ne dea satisfacțiile dorite. Dacă aportul sângelui nou n-a dat rezultate, lucrați în consangvinitate îndepărtată și procedați mereu la selecții riguroase și nemiloase, care vă vor aduce rezultatele corecte și dorite în cel mai scurt timp.